

ઇ રકે હ કી કી

યાને

ખહારે ચુલશન.

તસનીફ કરનેવાલા

આકસાર “ બંદા. ”

... દુખાવે ઉસે દીલદાર સમજના,
જો મનકો લુભાવે ઉસે જફાદાર સમજના—

દીલબર જુસે તું સમજ, દીલ આઝાર વોહી હય,
જો ખાવીંદકો ખુદા માને, ઉસે વફાદાર સમજના.

૧૯૪૧.

સખ હુક્ક મહપુજ હયં.

ANDS
ILK

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુવ્રત્તિક ૨૨૮૭૭ કિમન

ગ્રંથનામ ૬૨૬૨ ૨૬૧૬

વર્ગિક ૨૪૬૮: ૪ ૪૨૮

THE F
PRODU
THIS

Klim is milk, prepared by the most sanitary methods, without refrigeration. It is packed by special methods to keep it fresh until you are ready to use it—your family will appreciate it.

Milk is an essential part of a healthy diet... it helps to build up the body, helps give adults strength, and is safe, dependable for the natural milk of the family... buy Klim.

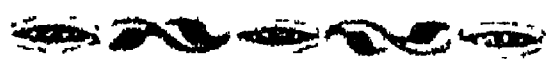
KLI
POWDERED
MILK

18G

ઇ શકે હ કી કી

યાને

ખહારે ગુલશન.

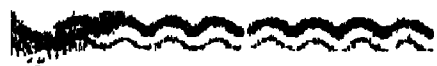
તસનીફ કરનેવાલા

આકસાર “ ખંદા. ”

કો હ ખાવે ઉસે તીલદાર સમજના,
જો મનકો હુમાવે ઉસે જફાર સમજના—

“દખર હુસુતુ” સમજ, તીસ આઝાર વોહી હય,
જા ખાવીદક ખુદા માને, ઉસે વફાદાર સમજના.

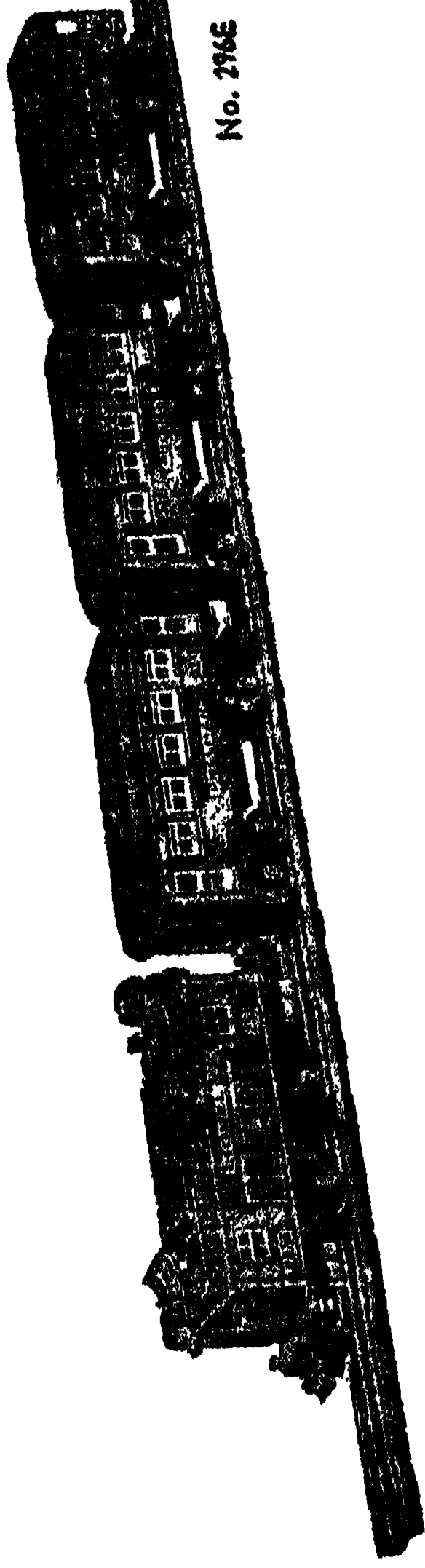
૧૮૪૧.

સબ હક્ક મહપુજ હય.

LIONEL

**ELECTRIC TRAIN RUNS ON MAIN
CURRENT A. C. & D. C. 230 VOLTS**

No. 296E

Latest Models in—

TOYS—Kindergarten Game

DOLLS

FANCY GOODS

Etc.

ORIGINAL

N. S. MISTRY

WHOLESALE & RETAIL;

Shop & Show Room

No. 5, Saraswati Mahal, Near Crawford Market,

BOMBAY.

દીલકા સંદેસા.

બનામે ખુદા !

અહુરમઝદ યા અલ્લા ઓ અકબર ઇસ્કા નેક નામ ઝખાં
જાનેસે ધનિસાનકી હર બલા દુર હોતી હય, ઓર ઉસ્કા
જાન્યા નેમાઝીકો અપની નેક ચલણુસે દોનો જહાંમે જીવતકી
ખુશી હાંસેલ હોતી હય, વોહી માલીકકો યાદ કરકે, યેહ નાચીઝ
શાયરી નેક ખસલતોકો પેશ કરનેકી બંદેકી જો ખ્વાહીશથી,
વો પરવરદેગારકી મેહરબાનીસે બર આઈ, ઇસ લીયે બંદા શુકીયા
મનાતા હય.

ગાને બખ્તનેકા શોખ બચપણુસે હોનેકે વજેસે, ઓર ખુદાકી
રહેમતસે ઇસ્કે લકીકીકા કતરા બંદાને પાયા હય ઇસ લીયે, ઉસ
કીતાબમે “ કલકતા ન્યુ થીએટર્સ ” કી બહોતસી દ્રામા કે ગાનેકી
તર્જ કાયમ રખકે લીંદી ઓર ઉરદુ ઝખાનમે ખાસો આમકી
તરકકી કે લીયે બંદાને તસનીફ કીયા હય.

યેહ દુનીયાકો “ સરાયે ફાની ” કહેતે હય, ઉસ્કા ભેદ જો
ધનિસાન ખોલ સંક તો, ઇસ્કે લકીકીકા તલબગાર હો જાય,
ઓર યેહ નીસ્તીકી નાપાએદારીસે બીલકુલ વાકેફ હો જાણેસે,
“ દુનીયા યેહી દુઝખ હય ” વો સાફ સાફ આલમકો બતા સકતે
હય. મસલ મશહુર હય કે “ નામ હય ઉનકા નાસ ” ઇસી
તરાંહ ઝર ઝમીન ઓર ઝીંદગી કીસકી કાયમ ન રહી ઓર ન
રહેગી. જહાંતક અપને દીલકા દાગ આઈનાકી તરાંહ સાફ ન
હો, વહાં તક અપનેકો યેહ જહાન્નમકી આગમેસે છુટના
દુશવાર હય.

ઝમાના પુરા હય, સચ્ચેકો શોક ઔર જુઠે ઝરદાર હય, ઇસ લીયે મઝહબપે ઉસ્તવાર રહેના ચાહીયે, ખીન મઝહબકા ઇનિસાન અહેવાનોસે બદતર હય. મઝહબ, કોઈ મામુલી ઇનિસાનસે ઝાહીર નહી હુવા લેકીન પરવરકા પ્યારા પયમબરોને હર ઝમાનેમે યેહ દુનીયાકી દુટી હુઈ દીવારકો રકુ કરકે, ઔર રાહ ભુલેકો શીર રાહ દીખાકર અપની ફર્જ અદા કરકે ગાયબ હુવા હય; ઇસ વજેસે આલમમે ઇનિસાનકો લાઝીમ હય કે અપના મઝહબકા ફરમાન બગલ લાના.

કોઈ સવાલ ઉઠાયે કે “મઝહબ મઝહબ ક્યા કહેતે હો, મઝહબમે ક્યા લીખા હય વો તો બતાવો ?” તો સવાલ કરને-વાલેકો બંદાકા જવાબ યેહી હય કે, યેહ દુનીયામેં હર કોઈ શખ્સ એક દુસરેકો મદદ કરનેકે લીયે આતા હય, બંદા નંગે આએ ઔર નંગે જાયેગા, લેકીન અપને જીંદગીકે દરમ્યાન નેકી ઔર બદીકી ગહરી લેકર શાહે આલમકી દરબારમે જતા હય. નેકી જમા હોતી હય ઔર બદીકા બોજ ઉઠાકે વાપસ યેહ દુનીયામેં જીસકી સાથ લેનાદેના હોગા ઉસકે ઘરમે પચેદા હોતા હય.

દાવરકી દરબારસે આતે વખત, “ઉસ બદીકા બોજ સરસે નીકાલ કર, નેકીકા સચ્ચોદા સાથ લાકર દુઝબસે રીહાઈ પાડિંગા,” અએસા કચ્ચોલ દેતા હય, લેકીન ચાંહ આતેહી કચ્ચોલ ભુલ જતા હય, ઔર યેહ દુનીયાકી ચક્ષીમે શીર ચકરાતા હય; ઇતિનેમે ઉરકો કોઈ સાહેબે કમાલસે અગર મુલાકાત હો જાયે તો વો સાહેબ, દીલકા દાગ નીકાલકર યેહ દુઝબસે રીહાઈ દીલવાતા હય. તો શીર પટા ચલતા હય કે અગર અપનેકુ હસ્તીકી દુનીયામે હમેશાંકે લીયે જના હો તો, જીસ મઝહબમે આપ

પચ્છેદા હુવા, ઉસ મઝહબકા ફરમાન બજા લાના, ઔર દુનીયામે
એક દુસરેકો અપના ખીરાદર સમજ કર મદદ કરકે, મન સાફ
હો જાય અએસા નીવાલા, તનકી તરફી હોવે અએસે કપરે,
ઔર અપને બાલ બચ્ચોકી પરવરીશ કરકે, દુસરે ખીરાદરોકોભી
નેક રાહસે ચલનેકી નસીઅત દે કર; અપના કબોલ નીભાકે
યેહ “સરાયે ફાની” સે નેકનામીકા ફુલોકી ખુશબો લેતે લેતે
શાદ હો કર હમેશાં કે લીયે ખુદાવંદ તાલાકી દરગાહમે ફરીશતોકી
મદદસે દાખીલ હોકર, જીનતગુજીન હો જાના, યેહી આરઝુ,
શાદ રહે, આમીન.

ખુદા આફેઝ.

આપકી તરફી ઔર આબાદી ચાહનેવાલા

નાયીઝ

“અંદા.”

ચાર બગલા-વેસાવા,
અંદેરી, તા. ૨૧ મી માર્ચ ૧૯૪૧.

અર્પણ પત્રીકા.

ઇનસાનની જીંદગીભરનો સાચો અને નેક સાથી,
તે તેની મોહોરદાર યાને તેની પરણેતર હોવી જોઈએ,
કે જે પોતાના ખાવીંદને ખુદા સમજી, તેની દરેક
સુખ સગવડો સાચવવા માટે આતુર બને છે, અને
ધણીનું દુઃખ તે પોતાનુંજ દુઃખ સમજી જગતમાં
ઝમે એવી લાલચોને ઠોકરે મારી પોતાના ધણીનેજ
વફાદાર રહી, દાદાર અહુરમઝદ તરફની ફરજ સમજી,
જેવી હાલતમાં રાખે એવીજ રીતે સંતોશી રહે, એવાં
નેક અને અશો દીલના મોહોરદાર મેળવવાને “બંદો”
ખરેખરો ભાગ્યશાળી થયો છે, તેમને આ નજીવું
પુસ્તક એમની જીંદગી સુધીના અહેસાનની ઇધાની
દાખલ અર્પણ કરું છું, અને દુવા ગુજારું છું કે
મારાં બધાંઓને માથે જીવતાં રહે અને લાંબી અને
સુખી જીંદગી ભોગવવા ભાગ્યશાળી બને.

“યથે જમ્યાદ યથા આક્રીનામી.”

“બંદો.”

બ નામે ખુદા.

રાગ યમન—કલ્પીઆન.

(મય ક્યા જનું ક્યા જાદુ હય)—જાંઘી.

૧. ધન ધન નીરંજન દાતા દુઃખ તારન,—

જ્ઞાન ધ્યાનસે સુખ પાતા—દુઃખ તારન—

જગનાથ ચરનસે પાપ હરન

જ્ઞાન ધ્યાનસે સુખ પાતા—દુઃખ તારન—ધન ધન.

અંતરો.

નહી સાથ ચલે કુચ્છ માલો ધન,

શીર પાયે નહી કોઈ રૂપ ઔર તન;

આઈ ગલેમેં અજલકી કમંદ,

“બંદા” ચલે હય હમ વતન—ધન ધન.

રાગ યમન—કલ્પીઆન.

(મય હરીણી હરે ભરે બનકી)—હાર જીત.

૨. સખી સુનરી.....લગી ધુન રબકી

વો જોત બઢાવે પલમે દીપક દીલકી,

લહેરાયે બગીઆ જીવનકી;

પુલ ખીલેંગે મનમે પરમાનંદકી—સખી સુનરી.

અંતરો.

રહેતા નહી દુર હય તેરે પાસ,

રૂપ અનુષ દીખાતા હય;

જબ મનકી ખીડકી ખુલ ગઈ,

રબ દરશન “બંદા” પાતે હય—સખી સુનરી.

રાગ હમીર—લાવણી.

(નધ્યાં જનને કાઢરકો જાયે)—કપાલ કુંડલા.

૩. દુન્યા ઝુકતી ઝુકાનેવાલાભી હય—
કંચનકો કઠીર કહેતે હય—દુન્યા ઝુકતી.

અંતરો.

ધનવાન પાપ છુપાનેકો—નીરધનકો સતાતે હય,
લોભીકો લાલચ દીખાકે—ઉસકી લાજ લુતાય;
ખુરે બહાદરખાં કહેલાય—દુન્યા ઝુકતી.

અંતરો.

ગીર પડે કો દેતે દોકર—હસ હસ કે રલાય,
માર પડે માલીકકા ઘરકા—શીર પીછે પસ્તાય;
ખોદે કુવા જબ આગ લગાય—“બંદા કોણુ આગ ખુગ્ગય.—

રાગ શુદ્ધ—કલીઆન

(મસ્ત પવન સાખે)—હાર જીત.

૪. બસંત મન ભાયે—બહેલાયે,
નચે નચે જીવન રાગ સુનાયે—બસંત.

અંતરો.

કુંજ કુંજમેં કોયલ બોલે—કલી કલીકા રસ ભંવરા લે,
પીયુ પીયુ પુકારે પપીયા—પ્રેમ નગર જના.
ગા સજન “બંદા”—બસંત મન ભાયે.

રાગ શુદ્ધ કલીઆન—લાવણી.

(રત હય સુહાની મસ્ત હવાયે)—સ્ત્રીટ સીંગર.

૫. આશ લગી મોહે શ્યામ મીલનકી—

લાજ નહી મોહે લોક હસીકી—આશ લગી.

અંતરો.

ગોકુલ દુંડી, બીંદ્રાબન દુંડી—નગર નગર મચ્છેતો દુંડી;

દરશન દેના અબતો ચચ્છેન નહી મોહે પલકી;

મધુર લાગે સાજનકી બાતે—મધુર આયે ચીતવનકી ઘાટે;

મધુર શ્યામકી બાંસરી બાજે—“બંદા” જપે મનકી—

રાગ ભોપાલી—લાવણી.

(લુટ લીયો મન ધીર)—જવાનીકી રીત.

૬. રતુ બસંત ખીલી—

બોલન લાગી લાગીરે કોયલીયાં—ખુલ ગર્ધ સંકટકી બદરીયાં;

બોલી બોલે ચીરધ્વિયાં—રતુ બસંત ખીલી.

અંતરો.

રંગબેરંગી, ફુલ સુગંધી, લાઈરે માલનીઆં,

કલીઆં ફુટી, ફુલ ખીલેંગે, રસ તપકે વાકી છતીઆં;

બનથન ચલી સજનીયાં—રતુ બસંત ખીલી.

અંતરો.

ચંદા બીન ક્યા ચાંદની લાગે—બીન મોતી ક્યા હારે,

કાજલ બીન ક્યા કામીની લાગે—પીયા બીન ક્યા જોબનીઆં;

પીઆ મોરા આંગન આયે—વારી લેઉં બલધ્વિયાં;

“બંદા” બોલે, મનકો ઘોલે, સોચ સમજકે ચલધ્વિયાં—

રતુ બસંત.

રાગ કેદાર—લાવણી.

(સુંદર નારી પ્રીતમ પ્યારી)—મંઝીલ.

૭. દાવર દાદાર જગકા આધાર—અજબ ચે દુન્યા બનાઈ—
ક્યસી—રાહ જીતતકી દીખાઈ—દાવર દાદાર.

અંતરો.

કોઈ હસ્તે કોઈ રોતે—ગત હય કરમકી ભાઈ,
અએસી—ગત હય કરમકી ભાઈ—દાવર દાદાર.

અંતરો.

યાંહપે આકે ક્યા મએ કમાયા—નફાકે બદલે મુદલ ગવાયા;
અબ કધુ “બંદા” સુજત નાહી—અજલકી ધડી જબ આઈ—

રાગ બેહાગ—ગઝલ.

(સકુન દીલકા મુયસ્સર)—શ્રી સીંગર.

૮. જમાના હય પુરા જો ઇનિસાન અહેવાં હો જાયે—
પુદાકી રાહ ગંવાકે, ઝહર પુદીકા પીયે પીલાયે—જમાના.
છલકપટકે હય જહાંમે સબ છેલછબીલા,
સતાતે હય ગરીબોકો હુકુમત કે લીયે—જમાના.
ઉલફતે બદ સીરતસે પુદ અસમત ખોતા હય,
કળ હોતી હય જવાનીમે બદ ચલનકે લીયે—જમાના.
કરેગા યાદ “બંદે” તું જબ આએ આફત,
નતીજા હય દીનો ઇમાનકો ભુલાનેકે લીયે—જમાના.

રાગ બેહાગ મીશ્ર—લાવણી.

(મસ્ત હવાયે પ્રેમ નગરમે)—હાર જીત.

૯. દુન્યાવાલે મૌજ ઉડાવે—ખોફ નહી કુચ ખાતે હૈ—
વતનસે હૈ બેવતન ચલાવે—નફા નહી કુચ પાતે હૈ—

અંતરો.

ખેલ કુદમે બચપણ ખોયા—જર જોખન બદ રાહમે ખોયા,
અબ રોતા હૈ ક્યું—અબ રોતા હૈ ક્યું;
હાથસે અપને જો ખોયાથા—દાગ બઢાયા ખુબ દીલકાથા,
વયસા પાયા હૈ—દુન્યા વાલે.

અંતરો.

દુખી મનકો દુખ દેનેસે—તું ક્યસે સુખ પાય;
પલમે દુખે કાથકી નધ્યાં—પાર ઉતારે દુટી નધ્યાં;
ન્યાય કો અન્યાય સમજે—“બંદા” ભેદ ન પાયે—દુન્યા વાલે.

રાગ બેહાગ મીશ્ર—લાવણી.

(તનકા કરલે બંદ કીવાડા)—વીધાપતી.

૧૦. આવો ગાવો હીલમીલ ખેલે—સજનીઆકે સંગ—
મુરખાઈથી દીલકી કલીયા—સત્ય જલસે ખીલી હૈ બગીઆ;
નએના સુલજે દેખે ઉગલે—ગુલશનકા નયા રંગ—આવો.

ગં રેં સાં ધ પ મ રે સા ની સા.

હુવા દીવાના ઇસ્કમે તેરે—ગયેરોકી ખાત ન બાય;
જુસ્કે કારણ દીલ જલાયા—વોહી અમરત પાય;
દીલકા દાગ મીતાકે “બંદા” જસતકા સુખ પાય.—

રાગ અડાનો કાહાનરો—ગઝલ.

(દેખ દુન્યા સરાએ ફાની હય)—ચાહુદીકી લડકી.

૧૧. દીલ દીવાને મનાયે ન માને—નીંદમે ખોયા જગાયે ન જાગે—
ફરામોશ હો ગયે ફરમાબરદારો—ગદાઈમે કોઈ સુનાયે ન સુને—
ખુરા ફઝેલ ધોકા દે રહે હૈ—તદખીર ફુઝ્લ બનાયે ન બને—
કરાણી ખુરી ઔર રોએ ફીસમતકો—રાહે રખકી દીખાયે ન દેખે—
ઠોકર ખાએ “બંદા” આએ દીકાણે—માલીક બીના નહી
મુસ્કીલ કુશાને—

રાગ જંજોતી—ઘદરો.

(મોહે ઉન બીન)—જવાનીકી રીત.

૧૨. ઝીંદગી ઠોડી હૈ બંદગી કરો તુમ—
દુન્યા દો દીનકી ધન ક્યું હુડો તુમ—ઝીંદગી.
ખુદાકી જુક કરા ચાહે જાના હસ્તીમે,
લગી બાજુ હૈ જતો, નેક બદીકી કુચ હૈ દીલમે,
રખસે દરો તુમ, જગસે લડો તુમ;
કુચબી કરકે સચ્ચાઈમે મરો તુમ—ઝીંદગી.
ઝીંદગી બીન બંદગી હોતી હૈ રીંદગી,
લગે હસ્તીકા માર ભુલે મસ્તી તુમ—ઝીંદગી.
હમ “બંદે” સચ્ચેલાની હૈ—ચંદ રોઝા ચાંહ થયેરાની હૈ;
મુઠ્ઠી ખાંધે આતે હૈ—દો હાથ પસારે જાતે હૈ;
બીગરી બનાદે, રાહ દીખાદે,
અએસે દાની ઔર આની બનો સબ તુમ—ઝીંદગી.

રાગ જાંબેતી—ગઝલ.

(દીવાના હું દીવાના હું)—જાંબેતી.

૧૩. તરીકા યે ફાની જહાંકા હૈ—લહર દેકે ઝહર પીલાતા હૈ—
કોઈ ચુલેકી ખાક સમેતે—હુકુમ કરે કોઈ લેટે લેટે;
કોઈ મારે મારે શીરતે હૈ—રો રો કર જન ગવાતા હૈ—
દીલકી જલી બેદીલ ક્યા જાને—સંગદેલો ક્યા દીલ પએછાને;
ગાફેલ અએશમે સોતા હૈ—ખા ખા કર તનકો ટુલાતા હૈ—
દુન્યામે આકે સબ કુચ કરેગે—અંજામ ચેહી કે એક રોઝ મરેજે;
“બંદા” દીલ બહેલાતા હૈ—ગા ગા કર ગમકો ભુલાતા હૈ—

રાગ જલ્લા—લાવણી.

(બરખાકી રાત)—અધીકાર.

૧૪. કરલે સીંગાર.

આઈ સજની રતુ બસંતકી બહાર—કરલે સીંગાર.
ખુલ ગઈ સંકટકી બઢરીયાં—સુખકી પરત પુવાર—સજની.
રંગબેરંગી બની ટુલવારી—જીઅરા દેખ લુબાય;
પીયુકે ગીત પપીયા ગાયે—કોયલ કરત પુકાર—સજની.
પ્રેમીકે મન અમૃત બરસે—દેખે જગત ઉજીઆર;
ટુટેગી ફલીયાં ટુલ ખાલેંગે—જએસે ચમનકી બહાર—સજની.
આવો સજની બસંત બોલે—સોચ સમજકે ડોલ;
માયા કાયા છોરકે “બંદા”—જાના હૈ કીરતાર—સજની.

રાગ જાંઘેતી—સાવણી.

(જગતમે પ્રેમહી પ્રેમ ભરા હૈ)—કરોડપતી.

૧૫. સખ ઘટમે પ્રભુ પ્યારા બસા હૈ—

મુરખ જીવન બનમે દુડે હૈ—સખ ઘટમે.

અંતરે.

બીના પ્રભુ કોણુ પાર ઉતારે,

નામ લેત સખ પાપ ગયે હારે—સખ ઘટમે.

ચાર દીનકી જગ હય જાણો

પીછળે કરમકા ફલ હય માણો.

“બંદા” અખ મંઝીલકો જનના હૈ—સખ ઘટમે.

રાગ બાગેશ્વિ—ગઝલ.

(દીલકા લગાના)—મન્ઝીલ.

૧૬. ગરૂર મત કર અઝે જકાકાર—તું ફલકસે ખ્યાર હોગા—

અઝેશો અસરતપે પુલા હૈ—તું જસે માલીક બેઝાર હોગા—

અપની જડ અપને લાયેસે—કાટે હૈ તું બેઅકલી;

ગમ સીતમકી આગમેં તું—સરખસર જલ જાએગા—

ગુમાનીકા ઘર હૈ ખાલી—નામો નીશાં હોતા હૈ ગુમ;

ખાકસારીસે સરકરાઝી—વહી “બંદા” તું પાએગા.—

રાગ જાંઘેતી—સાવણી.

(જવાની સખકો ધોકા દે)—જવાનીકી રીત.

૧૭. પ્રભુ તું સખકા પાલનહાર—

તુંહી સત્તાર તુંહી ગફકાર—તંગીકા તારનહાર—પ્રભુ તું.
અંતરો.સહારા હૈ સંકટમે તેરા—દુગ્ગ હૈ સખ દોંગી ધુતારા;
જએસા રાખે રામ હમારા—વએસા ગુજરે દીન હમારા;
કરલે બેડા પાર—પ્રભુ તું.

અંતરો.

યે જીવન કર અમ્રત ધારા—જગ માયામે મન મત ઘેરા;
સુન પડા જબ જમકા નગારા—ચલે ન કોઈ સાથ હમારા;
“બંદા” દેખે ઉજીઆર—પ્રભુ તું.

રાગ માંડ—દાદરા.

(કોણ મન લુભાયા)—જવાનીકી રીત.

૧૮. આંખે ફટી હૈ નહી—શીરભી બશર અંધે હૈ—

દીલમે દાગ ઓર તનકો ધોએ—માયા મનકો લુભાતી હૈ,
અપને સરપે આન પરી—ફોરન સર બુકાય—આંખે ફટી.
બાપ કમાયે બેતા ઉડાયે—જએસે પાયે વએસે ગવાયે;
ખુદાકો ધોકા દેનેવાલે—ખુદીકો ધોતા દેતે હૈ;
ઉલઝે નએનો કયા સુને ? અચ્છી કહી ખુરી માને,
કળ સરપે બુલા બુલે—“બંદા” કયા દર હૈ.—

રાગ માંડ—લાવણી.

(દુન્યા રંગ રંગીલી બાબા)—ધરતી માતા.

૧૯. સખ જીતે જીકા ઝગડા “બંદે” જીતે જીકા ઝગડા—
જીસકો મરના યાદ નહી વો—ક્યા ક્યા લોભમે જકડા હૈ,
જીસકો સમજેથે હમ સુલતાં—વોભી હાથ પસારે ગય
મેરે રખકા જલવા બાકી—સંગ હૈ દો ગજ કપડા—“બંદે.”
અએશકી હિમ્મીદ કરતે કરતે—અએસે દીન બીત જાતે હૈ,
કીસમત ક્યા દીખલાતી હૈ—કુચ ઓર સીતમ બરસાતી હૈ;
કરલે સએાદા નેકીકા અબ—અજલ ખેલ રહી હૈ—“બંદે.”
કહાં હૈ શાહો ગદા અબ કીસજી—કહાં સીકંદર કહાં હૈ દારા,
અદના આલા સોયે એક જ—જબ બાજે યમકા બાજ;
આંખસે દીલકી દેખીયે તો—છકડી હૈ ન છકડા—“બંદે.”

રાગ માંડ—સુલકાક.

(કહાં વો બચપણુકા)—અધીકાર.

૨૦. મુસાફીર સંકટસે જંગ કરના—

કાટાં દુખકા ચુભે તો હસના—મુસાફીર.

બાદલ ગરજેસે ન ધબરાના—સખસે દુખકો દુર હકાના;
જીવન જંગલકો સતસે તોડના—આશાકે બીન બગાયે જાના—જંગ.
રાત ગઈ અબ હુવા સખેરા—સત્ય સુરજને દુખકો ઘેરા,
દુર ગયા અબ દુખકા દેરા—સત્ય જીવનકા ચેહી હૈ
અએના—મુસાફીર.

અબ ન હો ગમ ન સીતમકી રાતે—યાદ હૈ લેકીન ગમકી બાતે,
પરદુખ ભંજન સીતમકો બાતે—ખાલ “બંદે” તોરે દો
નએના—જંગ કરના.

રાગ માંડ—ત્રીતાલ.

(મય મનકી બાત સુનાઉં)—ધરતી માતા.

૨૧. તું જગ મુસાફીર દાના—

નાથ નામકા રસ તું પીલે—કરમોકા ફળ ખાના—તું જગ.
ઉત્તમ દેહ નરકા તું પાયો—સમજકે પાંવ ઉઠાના;
દયા ધરમકા સચ્ચોદા કરકે—નામ અમર કર જના—તું જગ.
ધન દૌલતકી ન કર તમના—જુદા હૈં યે ઝમાના;
દુખમે નહીં કોઈ સાથી અપના—સુખકા સખ પરવાના—તું જગ.
કષ્ટકે બાદલ છાએ ગર તું—ધીરજકા ધન પાના;
દુખ દર્દકો મીટાનેવાલા—વોહી હૈં સુલતાના—તું જગ.
જીસ હાલતમે રખા હૈં તું—વોહી હાલતમે રહેના;
ધર્મ ઇમાનકા પાલન કરકે—“બંદે” સ્વર્ગકો પાના—તું જગ.

રાગ માંડ—ગઝલ.

(કહાણી દુખ ભરી)—અનાથ આશ્રમ.

૨૨. ઇલાહી લે ખબર યે દર્દે દીલકી—મય હું નાસગ તરી રહમકી—
પરા હું દારે ફાની કે કદસમે—ધુરાદો ક્યહસે મેરી આમાલકી—
ભટકતા શીરતા હું જહાંમે ગમસે—મુલાકાત હોવે કોઈ
સાહેબદેલકી—
યેહી હૈં આરઝુ દીલમે “બંદેકી”—મીટાડો દીલમે હૈં
જો કુચ દેહાકી—
બલાયે રંજમે ઉઝ ગવાઈ—તમના હૈં મેરી ઇશ્કે હકીકી—
ઈશારા અરપ તાઝીકો હૈં કાશી—ગધેકો શર્મ નહી
કુચખી જલ્લતકી—
“મઝબાન” પીર હૈં મેરા મેહેરબાન—દીખાડો નાખીનાકો
રાહે રખકી—

રાગ માંડ—સાવણી.

(કરું કયા આસ નીરાસ ભઈ)—દુશ્મન.

૨૩. નખીજી આસરા તેરા—

વખ્ત પુરાના કંચનકા થા—દીનો ધમિનકે ધનિસાનો થા;
 પાક ચશન ઔર સાફ જીગરકે—સુખસે હરા ભરા—નખીજી.
 હાય ગયા વો રોશન સીતારા—જહાં દેખો વાંહ જુદ પસારા:
 જુડે જરદાર મેહેન્ટી મુફલીસ—ઉલટી બહે ધારા—નખીજી.
 બાપ કમાઈકા ગરૂર મત કર—કયા તું કમાયા કળ હૈ સરપર;
 કરલે “બંદા” તું સના રબકી—ના કર મેરા મેરા—નખીજી.

રાગ માંડ—સજન.

(સખી જા સખી જા)—અનાથ આશ્રમ.

૨૪. ગુણી ગા, ગુણી ગા—ગુણી ગોખીંદકા ગુણુ ગા—
 ગોખીંદકા ગુણુ પાયે ગુરૂસે—ગોખીંદકા ગુણુ ગા—ગુણી ગા.

અંતરો.

ગુરૂ ખીના નહી જ્ઞાન—અભીમાની—ગુરૂ ખીના નહી જ્ઞાન;
 મુરખ મત કર ગુમાન—પાપ પુન્યકી કરલે પએછાન,
 તું હય દો દીનકા મહેમાન;
 લગા નાથસે નેહ—કરલે સજ્જનકા સ્નેહ
 “બંદા” ગુંગટકા પટ ખોલ—ગુણી ગા.

રાગ માંડ—લાવણી.

(જીવન આશા યે હય)—જીંદગી.

૨૫. કર્મ નહી હૈ કીસીકા—મનવા—કર્મ નહી હૈ કીસીકા—
ગાફેલ મનવા બન બન ભટકા—સંગ મીલા નહી સંતકા
—મનવા.

મોહ મંદીરકા બના પુંજરી—માયા દેવીકા દીવાના;
ફન ફરેબકા રાસ રચાકે—ખાયા માર અનોખા—મનવા.
પાપ કર્મસે પર ધન પાયા—દીન બંધુ કહેલાયા;
કુબડી પીઠ હુઈ જામ રોયા—દાગ બઢાયા દીલકા—
અપની કરની અપને આગે—જાએસી કરની વાએસી ભરની;
સમજે “બંદા” ક્યા સમજાયે—ભોગી રોગી કરમકા—મનવા.

રાગ પહાડી—લાવણી.

(મનકી આંખે ખોલ)—ધુપ છાંવ.

૨૬. સત્યસે જગમે દોલ—મનવા—
સત્યસે દોલે જલથલ નદીયાં,
પાર ઉતારે તુટી નદીયાં;
બરસે બદરીયાં, દેખે ઉજરીયાં;
સંતકી સંગત કરકે “બંદા” દીલકી આંખે ખોલ—મનવા.
દુરજન સંગ બીપત દુખ પાયે,
સુખ સંપત સંસાર ગંવાયે;
શીર પછતાયે ક્યા કામ આયે;
સત્ય કર્મકી કમાઈ કરકે, ભેદ અજલકા ખોલ—મનવા.

રાગ પહાડી—સાવણી.

(દયાલુ જો કુચ હૈ દે ડાલ)—જવાનીકી રીત.

૨૭. ખુદાવંદ જલવા દીખાડો હમે—

શમા તું હૈ, હમે પરવાના,
જલ જલકે મરતે હમે—ખુદાવંદ.

અંતરો.

કોઈ કહે મસજીદમે તું હૈ,
કોઈ કહે મંદરમે તું હૈ;
રાહ દીખાઈ મગુ મદોને;
ધરિકે હકીકી શીખાઈ હમે—

રાગ છાયાનટ—ત્રીતાલ.

(ન જાને ક્યા હય દીલકા રાગ)—મુક્તી.

૨૮. નરકા વહી નારાયણ હોતા હય—

સત ગુર અગર મીલતા હય—

અંતરો.

હર દીપકો વોહી દીપાવે,
પરદુખ દેખ જુકો જલાવે;
જગમે ન દેખા કોય—નરકા વહી.
કોઈ જમાયે, કોઈ ગમાયે,
ધર્મ ધિમાનકો કહી ગંવાયે;
કોઈ ધિમાની હય—નરકા વહી.
નર ગફલતમે ખોતા હય,
હરીકા ભેદ ન પાતા હય;
“બંદા” ગુર ગુણ ગાય—નરકા વહી.

રાગ માંડ—ભજન.

(આંખ મુંડ કર ધ્યાન)—નર્તકી.

૨૯. અબ તો હો ગર્હ શામ—મનવા—
 દુખા સુરજ હાયા અધીઆરા—અબ તો.

અંતરો.

બાગ બના બીગડાઈ—કલી કલી મુરઝાઈ,
 મનકી સુધ બીસરાઈ—રખો લાજ અબ રામ—મનવા.

અંતરો.

સુનો સકલ સંસારી—મંદીર વએસા પુજારી,
 મતલબકી દીલદારી—સચ્ચા ગુરૂ ગીરધારી;
 જગ હય જુઠા નામ—અબ તો.

અંતરો.

જનમ અનમોલ પાયે—દીયા બચન ભુલ જાયે,
 ગીરતેકો ગીરાયે—હસ હસકે રલાયે;
 “બંદા” હુવા બદનામ—અબતો.

રાગ કૌશીયા—ત્રીતાલ.

(સારી દુનીયાં ગોરખ ધાંડા)—મંઝીલ.

૩૦. નારી કે સુખ, નર ગુણી પાયે—

તનસે મનસે દોનો એક હૈ—આખીર ટક નીભાયે—નારીકે સુખ
અંતરો.

સુખ દુખ દોનો એક બરાબર—સમજકે પાંવ ઉથાયે,
સચ્ચા સાધુ હૈ સંસારી—મુરખ બનમે ધાયે—નારીકે સુખ.
અંતરો.

નર નારીકી નેક ચલનસે—જગકી જોટ ઝમકાયે,
એક પ્રાણુ દો કાયા જએસી—“બંદા”કો મીલ જાયે—નારીકે સુખ

રાગ સારંગ—ગઝલ.

૩૧. રોશન રખે ચેરાગ હમારા—ઓ તુરે નઝરવાલે—

ચેહી મેરી દૌલતે દુનીયા—ઓ મેરે રહેમતવાલે—

પરવરીશ કીયા—તુમારી મતા કો,

દુર કીયા નહી કચ્હી નઝરસે—ઓ દુનીયાકો દેને વાલે—

દીલકા સીંગાર હય યે મેરા,

લાજ રખે દોઉ જહામે—ઓ મુશ્કીલ આશાન વાલે—

તમના “બંદે” કી—હરદમ તુંહીસે,

જલતા રહે ક્યામત તક—ઓ જીન્નત દીખાને વાલે.—

રાગ સારંગ—લાવણી.

(મુરલીયાં જીવન રાગ બળય)—જવાની રીત.

૩૨. મુસાફીર રાહ ભુલા તું હૈ—

કીસને કહાયા કોણુ ખુલાયા—અપની ખુશીસે આય
મુસાફીર, અબ કયા સોચત હૈ—મુસાફીર રાહ ભુલા તું હૈ—
ધન યોવનકી જુદી માયામે—અપના જનમ ગંવાયે,
ધર્મી હો કે અધર્મીપણામે—અહંકારીકી આગ લગાય;
જીવનકી નાવ દુખાય—દગર દગર થોકરાય—મુસાફીર.
યે જીવન સંકટસે ભરા હૈ—પીછળે જનમકા યેહી ફળ હૈ;
કષ્ટમે ધીરજકા ધન પાય—જીવન ઉધ્ધારકી યેહી રીત હૈ;
“અંદા” કયું પ્રીત લગાય—મુસાફીર.

રાગ પીલુ—લાવણી.

(બનમેભી જો મહકે ફુલ)—જવાનીકી રીત.

૩૩. કોણુ કરે આજ બયાં ગજબકે—કમનસીબીને ફોજ ચલાઈ—
ગુજરી યાંલ જો હમપે સારી—આકૃતને દીલસોજ બસાઈ—
જીંદગીકા યેહી જહાંમે—મકદુર કહાં હૈ કરે કોઈ ખ્યાલ;
રંજે અલમને હમકો ઘેહેરા—તેગે સીતમ સખો રોઝ ચલાઈ—
હલાલ થા સો હરામ હો ગય—હરામીસે કયા બદલા પાયે;
તાસીર ઉલતી હો ગઈ “અંદા”—ખુન પીયે જીનકુ મોજ કરાઈ—
મેરી બલાઈ મેરી હસી ઉડાયે—કસકે કસોટી કહેતી હૈ
જંગ કરે સંકટસે જગમે—કિસને જીનતકી રાહ પાઈ.

કોટમાં શું બલકે આખા મુંબઈમાં
હવે હરેકને મોહાડે

“ઝાંમી ઝાંમી” નો પોકાર થઈ રહ્યો છે.

પ્રોવીઝન પરફ્યુમરો

પેટન્ટ મેડીસીન તથા હરેક ઘર ઉપયોગી ચીજો,

બસ ફ્રેશ કીધો કે કોટથી વાંદરા સુધી

હમારી ફ્રી દીલીવરી મોટરવાનમાં

તમને ઘરબેઠાં મળશે.

**ઝાંમી ફારમસી
એન્ડ સ્ટોર્સ,**

ગાંધીવા સ્કીટ, નવા જુમખાખાના સામે,

કોટ, મુંબઈ.

ટેલીફોન નં. ૨૪૫૦૦.

રાગ પીલુ—ભજન.

(સાવરીયા પ્રેમકી બંસી સુનાય)—ચીટ સીંગર.

૩૪. સજનીઆ કાહેના હરી ગુણુ ગાય—

હરી બસે હર ઘટ ઘટ અંદર—બન બન હુંડન જાય;
 ધન માયાકી લાલચમે સબ—અપના જનમ ગંવાય—સજનીઆ.
 ઇસ જગમે તું જન્મ લીયાસો—કરમોકા ફળ ખાના;
 લેના દેના પુરા કરેસો—પ્રભુ દરસ તું પાય—સજનીઆ.
 કષ્ટકે બાદલ છાયે ઉસે—સબસે સહે જના;
 ધીરજકા ધન પાયે વોહી—આશાકે બીન બજાય—સજનીઆ.
 લાલ બુઝોર્ગ કહેતે હમતો—સબકો આગે બઢાય;
 પુંછ ભચેસકી ધરકે “બંદા” કોઈ ન પાર તરાય—

રાગ—પીલુ.

(ઓ દીલરૂબા કહાં તક)—કરોડપતી.

૩૫. મુક્તમે ઉર્મ ખોઈ—નાદાન કયું રહે હૈ—

ઈસકે મીઝાજમે દીલકી કલી મુરઝાઈ હૈ;
 ઓ જુઠે જરકે લાલે—ઉલકતમે આને વાલે,
 વાલીદોને બનાયા—ઉસકો મીટાને વાલે;
 જબ દોસ્ત બને દુશમન—ગરદન કટાને વાલે;
 શીર રચેન દીન “બંદા” આહે સર્હ ભરે હૈ—મુક્તમે.
 આચે અઝીઝો મુલકે અદમસે,
 કોલ નીબાના કીસમતીસે;
 યાંહપે આકે રાહ ભુલે હૈ,
 રાહ દોખાયે દીનો ઇમાનસે—મુક્તમે.

રાગ પીલુ—ગઝલ.

(સમજા ક્યા હય દુન્યા દાના)—દુન્યા ન માને.

૩૬. દુનીયા દુખી દુઝખમે—દીવાની—
 હીરસો હવસકે હો ગયે ઉન્દે,
 દીનો દુન્યાકે દુશમન બને હૈ—
 યુઝોગીને જો બનાયે બગીચે,
 વોહી વારીસોને વઝેરાન બના હૈ—
 કીસકી કમાઈ કબજા કીસીકા,
 જફાકાર જરદાર જમાના જહરકા;
 રોના કીસીકા રલાના કીસીના;
 બડોંકી બદીસે બીમારી બઢી હૈ—
 નમાઝી હૈ નામકે, કાઝી ન કામકે,
 દાના ગયે ઓર નાદાં રહે હૈ;
 નીંદ પુરીઓકો નીંદસે જગાકે,
 બીદાર “બંદે” યુઝોગ બને હૈ—

રાગ પીલુ બરવા—ગઝલ.

૩૭. જરફી મોહબત જરફે તક—એ જર તો જગમે ખાર હૈ—

ગર હો બદ હવસ યા દાકુ—જરસે બેડા પાર હૈ—
 મૈં હર તરેહસે સોચ દેખા—જગમેં જરસે ઔર કુચ,
 કોઈ દેખા ન સુના મૈં—જર હી યાંહ મુંખત્યાર હૈ—
 માશુકકી મીઠી બાતોપર—દીલકો મત લુભા અએ યાર,
 જરફી મોહબત દીલમે ઉનકે—જરહી ઉનકા યાર હૈ—
 જનકે મુહસે દમબદમ—નીકલે સુખન અએ જનન તું,
 તુમકો નહી કરતી મીયાં બહો—જરકો કરતી ખ્યાર હૈ—
 અએ દોસ્તો કહેતા હું તુમકો—જર સીવા યહાં નહી કદર,
 ખ્યાર હૈ દુનીયાઈ જરફી—‘કીશન’કા કીરતાર હૈ—

રાગ ધનાશ્રી—લાવણી.

(ન આયા મનકા મીત)—દેવદાસ.

૩૮. નહી સમજ તુંજે રામ,

મોહનીયા આસ રહી મનકો—મોહનીયા આસ—નહી સમજ.
 સુરજ નીકળા દીન દલા ઔર દમમે હો ગઈ શામ,
 રાત અધેરી બાત ન સુજે, ખીસર ગયો હરી નામ;
 અબ કયા સોચત હૈ તું ગાફેલ—ચલના હોગા ઉસ ધામ—નહી.
 છલકપટસે ભરી હૈ દુનીયા—જલ ખીછાકે તુંજકો ફસાયા;
 કામ કોઢકો જલાદો “બદે,”
 રામ નામ યેહી કામ—નહી સમજ.

રાગ માંડ—લાવણી.

(ઘોયે મહોળે ઘાટ)—પુકાર.

૩૯. દેખો જવાનીકી રીત—અએસી—

નર દેખે તો નારી જયસા, મુંછો મુઝાકે, નામદોંકી રીત
—અએસી.

કરે નકલ બંદરકે જએસી—બાવલે બાવલી પ્રીત—અએસી.

કીસ મી કવીક—દેખો જવાનીકી રીત—

સુનો, અએસે જવાન શીર બુધ્યાકી જલમે

હસકે હસકે આતે હય દામમે

બીગરી બાતે શીર શાદી રચાયે

અએસી શાદીસે ખુદા બચાયે—દેખો જવાનીકી રીત.

બેટા અમ્માસે શાદી રચાયે—લાજ ન આયે

અહેવાનોકી રીત—અએસી.

કોમકે મુખ્યાને ચુડીઆં પહેની

જરદારોકી ભીત—અએસી.

ઓ હીમાકાતકે પુરે અકકલકે અધુરે,

બનાયે બાપકો બેતે સસુરે

મઝદક હય તું ચા ક્યામત આઈ

રહેમાન “બંદે”કી કર રહેતુમાઈ—દેખો જવાનીકી રીત.

તાલ ૬૦—ચતુર હો સો ચેતે ઔર

મુરખ હો સો બેચે.

રાગ ધનાશ્રી—ભજન.

(તૂમ ખીન હમરી)—પુકાર.

૪૦. સરજનહારે નાથ હમારે—તુમ ખીન કોણુ ઉખારે—
 યેહ દુનીયાં એક અજબ તમાશા—સચ્ચે જુઠે ખેલારી હય,
 આજ ખેલા જો સચ્ચા ખેલ યાંહ—કલ વએકુંઠ કમાતા હય;
 જુઠા જરકા દાસ બના હય—યેહી ખટપટમે હારે—તુમ ખીન.
 આજમાઈશિકા યેહ એકજન હય—જીસકો દુન્યા કહેતે હય,
 કોઈ માલો જરસો ફુલા—કોઈ ખાક સમેટે હય;
 પીછળે કર્મકા યેહી ફળ હય—“બંદા” કરે કયા ખેચારે—તુમ ખીન.

રાગ ધનાશ્રી—લાવણી.

(પ્રેમકી નહિયાં ચલી)—ધ્રુપ છાંવ.

૪૧. પએદા હોના હય જગમે એક દીન
 મર જના હય જગમે એક દીન—
 નઅમતબી ખાના—ભુખાબી મરના.
 સુખબી હોના—આંસુબી બહાના;
 અપને કરમકા ફળ હય અખના,
 સુખ પાયે નહી સંકટ સહે ખીન;
 યેહ દુનીયાંસે છુટના હય સબકો કઠીન—મર જના હય.
 જગ રહેસે ક્યું ધભરાયે,
 લાખ સીતમ ગર સરપે આયે;
 રામ રખે ઉસે કોણુ રહાયે ?
 “બંદા” બજાયે આશા કે ખીન
 ઉગલા નઝર આયે એક દીન—મર જના હય.

રાગ રેશ—લાવણી.

(જીવન બીન મધુર ન બાજે)—ચીટ સીંગર.

૪૨. ધર્મ બીન જગ જોટ જલેના—દુટે સચ્ચે જીવન

ધર્મ બીન દુટે સચ્ચે જીવન—

પાપી નાવસે પાર તરે ક્યા—કીસતી બીન સુકાન,

ધનકા લોભી મનકા મચ્છેલા—નર્કમે દુબા તન;

ધર્મ બીન દુટે સચ્ચે જીવન—

પુછ ભચ્છેસકી છોરો—લોભ લાલચકો ફેંકો ફેંકો,

સત્ય જીવનકે સીંગાર સગ્ગલો—જચ્છેસે પ્રલોકી સુગંધ;

અચ્છેસે જીવનકી માળા જપકે—પાવ કરો તનમન;

ધર્મ બીન દુટે સચ્ચે જીવન—

નીકે દીન ચેહ બીતે જાતે—શીર પીછે કુચ્છ નહી બન પાતે,

સત્ય ધર્મકા સચ્છોદા કરકે—લે જા “બંદે” અપતે સંગ—

રાગ તીલક કામોદ—કુમરી.

(આજ સખી આઈ મીલનકી રાત)—માયા.

૪૩. રામા મોરી નઠ્યાં લગાડો ઉસ પાર—

નાવ પુરાની ચારો તરફ અંધીઆર—નઠ્યાં લગાડો.

અંતરો.

પાપકી ગથડીસે ભરી હય નઠ્યાં,

પુન્યકા નહી કુચ્છ નામ;

અબ કહ્યું “બંદા” સુજત નાહી,

કચ્છેસે દેખે ઉજ્જાર—નઠ્યાં લગાડો.

રાગ બીહારી—લજન.

(પીયા મીલનકો જના)—કપાલ કુંડલા.

૪૪. પ્રીતકી રીત નીભાના—

ઘટમે ગંગા, ઘટમે જમણા—ઘટમે રાસ રચાના—પ્રીતકી.
માયાકી છાયા ખુરી—કાયાકો કરદે પુરી;
જ્ઞાનસે ધ્યાન લગે પુર તુરી—તુરમેં નુર સમાના—પ્રીતકી.
દુનીયા દોરંગી સખકો બહેકાએગી,
કોઈ સોહાગી, કોઈ બએરાગી—મનસે ધ્યાન લગાના—પ્રીતકી.
પ્રીતકી રીત હય કઠન—દાની જ્ઞાની હુવે અતંગ,
“બંદા” કર સંકટસે જંગ—અબ પ્રીતમકો પાના—પ્રીતકી.

રાગ ભૈરવી—ગઝલ.

૪૫. સખી મદં સખ્તીસે આઝાદ હય—

બખીલી હમેશાં બરબાદ હય—સખી.
ચેહેરા સખીકા તુરસે ભરા હય,
જીવતમે પએમબરકા સાથ હય—સખી.
દારે જીવતપે લીખા હય ખુદાને,
સખીઓકે લીયે જીવત મકાં હય—સખી.
મદુમાં જીસકો કહેતે હય દુઝબ,
બખીલ બડ ઝખાંકી વોહી જા હય—સખી.
સખી મદંકો ખાકસારી હય લાઝીમ,
દીલ “બંદા” સખીકા માહાતાખી હય—સખી.

રાગ કાફી—લાવણી.

(પ્રેમ નગરમે બનાઉંગી ધર)—ચંદીદાસ.

૪૬. પાપમે દુખી દુનીયા સારી—કરકે ધર્મકા નાસ—
 ધર્મી રોવે અધર્મી હસત હય—પ્રલમે રહી નહી બાસ—પાપમે
 અંતરયામી જગકે સ્વામી—સત્યકા તું હય પ્રકાશ;
 સત્ય જીવનકો પાર ઉતારે—પાપી નાવકા નાસ—પાપમે.
 કોણુ હય જો જીવન સુધારે—કોણુ કીસીકી આસ,
 ઝો “બંદે” બન જા દીન બંધુ—હોકે પ્રભુકા દાસ—પાપમે.

રાગ કાફી—લાવણી.

(શરાબી સોચ ન કર મતવાલે)—મુકતી.

૪૭. મુસાફીર, સચોદા નેકીકા કરલે,
 સાગર પાર ઉતરલે—મુસાફીર.
 દુખકી રાતસે નહી ધભરાના, સખસે દુખ મીતાલે;
 જોટ જીવનકી બઢાલો તનમે, ધ્યાન પ્રભુસે લગાલે—મુસાફીર.
 સંસારી હોકે સત્યસે ચલના, ઉસીકો સાધુ સમજલે,
 ખોલ “બંદે” તું ધુંગટ અપના, તુરે તુરાંકો દેખલે—મુસાફીર

રાગ કાફી—ગઝલ.

(એક જીવપે લાખ મુસીબત)—ધર્મ વીર.

૪૮. આસ આમકી કબ્હી ન કરના—નીમોકી જડમેસે—
કરો ભલાઈ લાખ લેકીન—આઝે ન આઝ બદકારીસે—આસ.
ઔરન કે સંગ રાત ગંવાયે—ધરકી તીરીઆ રોયે;
મુખ્યા હો કર મનકા મઝેલા—ઈશ્કખાકી નતીસે—આસ.
બદ સીરતકી કિલકતમે તો—ખો ગયા અપના વતન;
સુનો હીદાયત “બંદે”કી ઔર—મટ બેલા કર બદકારોસે—આસ.

રાગ લલિત—ગઝલ.

૪૯. તું હો દારકી દુનીયાપે દીલ મત લગા—
એકસે આકર દુજે જાયેગા—તું હો દારકી.
યેહ દુનીયા પુરાણી હય ખુરી બલા,
ગલે લગાઝે ઔર ગલા દયાઝેગા—તું હો દારકી.
હર ફરેબસે અબ્બલ લાતી હય હામમેં,
ગમકી આગમે તુંઝે જલાઝેગા—તું હો દારકી.
ખીયાખાનમે તું હય ભુલા એક ખીગાના,
ચંદરોઝ બાદ કબ્જ રલાયેગા—તું હો દારકી.
અગરચે યેહ દુનીયાં હય નાપાઝેદાર,
બંદગીસે “બંદા” બહેલાઝેગા—તું હો દારકી.

રાગ ભૈરવી—ગઝલ.

(હયરતે નઝારા આખીર)—કારવાને હયાત.

૫૦. કીસ્સે કરે મોહબ્બત જહાંમે—કોણુ હય દીલદારીયાં—
અપની અપની પરી હય સખકો કોણુ હય ગમખ્વારીયાં—
અએશમેં સોતા હય ઉનકો—કદ્ર કયા હય ગરીબીકી;
મર ગયે સચ્ચે સખી ઔર—રહે ગયા ધમદોલીયાં—
દીલ સખીકાં અએસા હો જો—ગીર પડે ઉસ્કો ખયાય;
દર્દે દીલકી લે દુવાયે—હય વોહી ગમખ્વારીયાં—
જુસ્કો રખને ઝર દીયા—જરી હો ઉસ્કી ખએરાટ;
જો કુચ હય વો “ખંદા” રખકા—દાનવીર હય દાનાઈયાં—

રાગ ભૈરવી—ભજન.

(મટ ભુલ મુસાફીર)—દેવદાસ.

૫૧. ગાફીલ મુસાફીર તેરા ધ્યાન કહાં હય—
જખ તું વતનસે સફરકો નીકળા—કયા ખચન દે આયા,
ભલે ખુરેકો નહી પએછાના—મુદલખી તુંને ગવાયા;
છલકપટસે દીન ગુઝારા—ખોદે ખુદા નહી આયા,
જન્મત નહી તુંજે ભાયા—મુખ—જન્મત નહી તુંજે ભાયા;
હસ હસકે જગકો રલાયા—
અખ કયું રોવત હય તું જાલીમ—અજલને આકર દરાયા,
મેરા તેરા મટ કર “ખંદા”—દાગે દીલ મીટાના હય—

રાગ ભૈરવી—ત્રીતાલ.

(પાયલ બાજે છનન છનન)—અનાથ આશ્રમ.

૫૨. મુરખ દુડે નગર નગર મન—મુરખ દુડે નગર નગર,—
સોચત સુખકી બાત—“બંદા” જનમ બીત જાત,
સુખ દુખ સાથ—ધૃશ્વરકે હાથ,
કર્મકી નાવ થોકરાયે દગર દગર—મુરખ દુડે.

રાગ ભૈરવી—લાવણી.

(ક્યસે સુંદર કુલનકે હાર)—હાર છત.

૫૩. કાહે કરે મુરખ મન રાર, દુખ ઝેલે તો સુખકા કુવાર—
દીલકી દુનીયાંમે અધેરા છાયા, નએના કરે એકરાર;
ગુલમેબી કાંટા છુપાયા, અધેરે બાદ ઉજીઆર—કાહે કરે.
શએર.

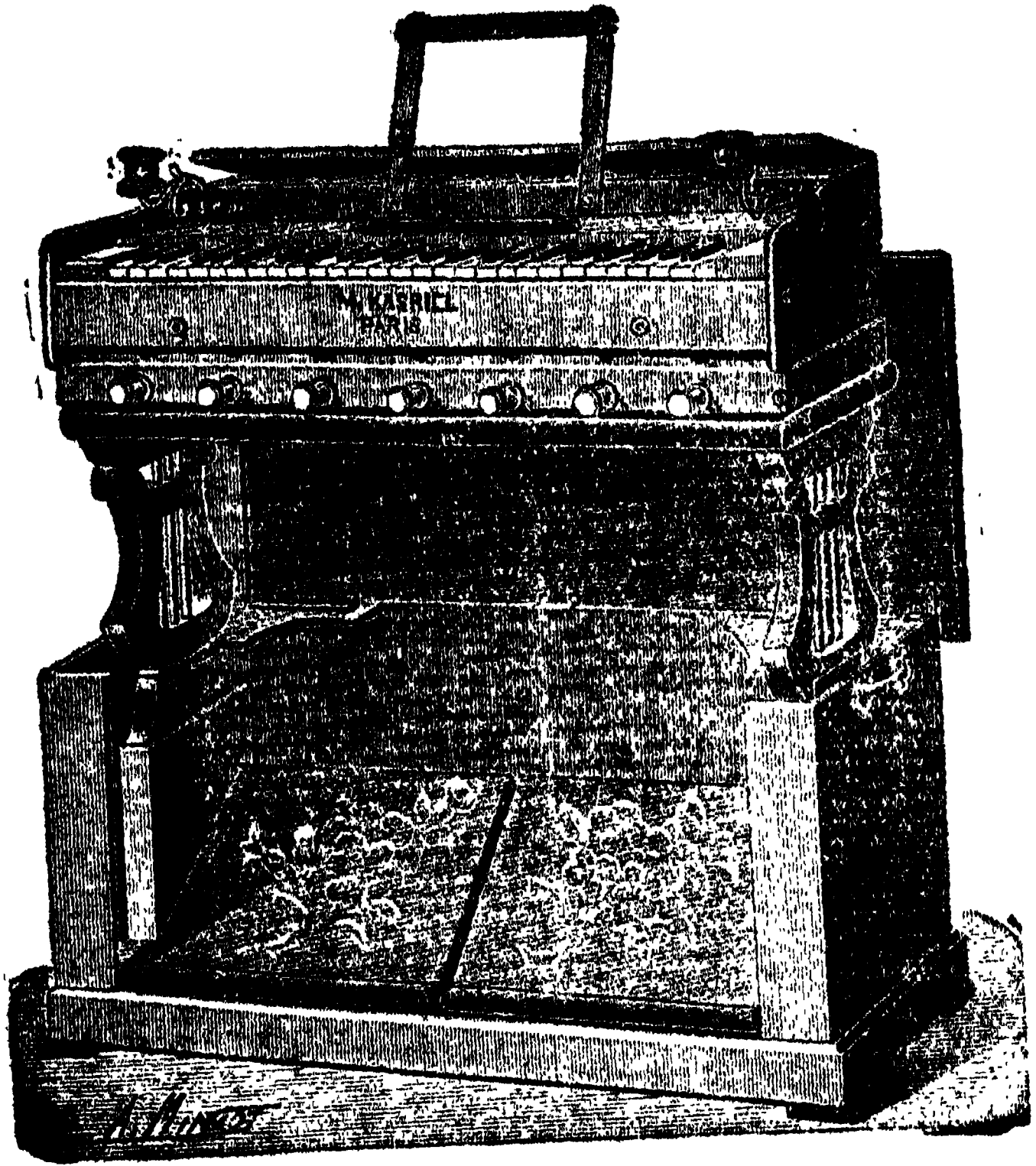
ચાંદ છુપા જે બાદગમે—બીજળી કરે ચમકાર,
મનકી આંખે ખુલ ગઈ શીર—“બંદા” હો જાયે બીહાર—કાહે કરે.

રાગ ભૈરવી—લાવણી.

(મન પ્રેમકી જોત જલા સજની)—અનાથ આશ્રમ.

૫૪. મન મુરખ અખ ક્યા સોચત હય,
તુને ફેશનમે ઉમ્ર ગંવાઈ હય—
બચપણ ખોયા ખીસોનામે—જવાની કટી સખ સીનેમામે,
અખ તેરા તમાશા સખી દેખત હય—તુને ફેશનમે.
જો દીનો ઈમાનકો ખોતા હય—વો જહાંમે મુસીબત ઉઠાતા હય,
“બંદા” ફેશનમે સખકો ફસાયા હય—તુને ફેશનમે.

હારમોનીઅમ્સ

પીઆનો, ઓર્ગન, વાયોલીન, ગ્રામોફોન્સ ઇત્યાદી
વાજાના જાણીતા વેપારી.

જેમ્સ મેન્યુફેક્ચરીંગ કંપની,

ટેલીફોન—૨૨૮૭૪

ટેલીગ્રામ્સ—OPERAPHONE.

નંબર ૪૦૭

કાલબાદેવી રોડ—મુંબઈ.

રાગ ભૈરવી—લાવણી.

(પ્રેમકી હો જય જય)—ચંદીદાસ.

પપ. અસંતકી બહાર આઈ-નઈ નઈ આશા લાઈ,
હીરદેમે આઈ હય કમંગે બીન બજનયા—
પાત પાત ફુલ બીલે-ડાલ ડાલ પંખી ડોલે,
મુલમુલને રંગ જમાયા—અસંતકી બહાર આઈ.
સંકટ સહે બીન સુખ હય ક્યેસા-મરે બીન સ્વંગ ન પાયા,
પીયા મીલનકા દીન આયા;
ગુલાબ જલમે કેસર મીલાકે-કુંજ કુંજ બરસાયા,
રામ નામકા ધ્યાન લગાકે-“બંદા” પરમ ગુખ પાયા-અસંતકી.

રાગ હમીર—લાવણી.

(પ્રેમકા નાતા છુટા)—નર્તકી.

પદ. કલીયુગકા ચેહ માયા—
કાચી કાયા, જરકી દાયા,
રૂપજીકા સખ જાયા—કલીયુગકા.
જર સીવા હય નેકસીરત નાકામ,
દગર દગર થોકરાયા-રૂપજીકા સખ જાયા—
બદસીરત ગર હો ઝરવાલે,
ઉસકો ઝુકતી દુનીયા;
મત કર “બંદા” ઝરકી તમના,
આજ હય કલ વો પરાયા-રૂપજીકા સખ જાયા—

રાગ દેશ—ત્રીતાલ.

(સુરખ મન હોવત ક્યું હયરાન)—ધુપ છાંવત

૫૭. ગોપાલ હરી—નાવકો પાર ઉતાર—

જુજ તેરે; કોણુ ઉપારે, મતલબકે સખ યાર
છાઈ બદરીયાં, ચમકે બીજલીયાં, ભારી મૌજેકી માર—ગોપાલ.
સંસાર સાગર ગમકા ખગ્ગના, ક્યેસે ઉતરે પાર,
દુખ સહે બીન સુખ હો ક્યેસે, ગુલમેલી હય ખાર—
ગોપાલ.

શએર.

કર્મ ધર્મકી નાવ હય—કીસ બીધ પાર લગાય,
બના ઉગલા ઘટમે “બંદા”—સ્વર્ગ ઘાટ પહોંચાય—ગોપાલ.

રાગ જોગીઆ—લાવણી.

(કોણુ દેશ હય જના બાપુ)—મુકતી.

૫૮. કીસ શહેરસે આના “બંદે”—કીસ શહેરસે આના—

મેરા મેરા કરતે હો ક્યુ—હોગા એક દીન જના—કીસ શહેરસે.
છલકપટસે જર જમાયા—યેહી સઓદા માના,
હાથ પાઉં જખ કંપન લાગે—આસ હરીકી કરના—
કીસ શહેરસે.

તુંજકો હરદમ આના જના—કર્મોકા ફળ પાના,
કરણી અએસી કર ચલો કે—બાર બાર નહી આના—
કીસ શહેરસે.

રાગ કાફી—લાવણી.

(જો ખીટ ચુકી સો ખીટ ચુકી)—પુંજરીણ.

૫૯. કયા આઈ બહાર હય ગુલશનમે,

આઈ હય આશા નીરાશામે—કયા.

અબ ખુલી બહરીયાં દુખ્યાકી—દેખે ઉગ્ગલા દરપનમે—કયા.

જર જવાની મદ ભરી કહાની—જોર દીખાયે કલી મુસકાની,

લલરકી લાગે અએસી લગની—દીખાયે ખુદા જો કીસમતમે

—કયા.

માલીક હય સખકા ભોળાનાથ—લેના દેના હય ઉસકે હાથ,

“બંદા” લે જાયે નેકી સાથ—અબ જાયે બસે હમ જીતતમે

—કયા.

રાગ ખમાચ—દુમરી.

(સોતા હય સંસાર બાવરે)—અનાથ આશ્રમ.

૬૦. નર ગફલતમે ખોતા હૈ—આયા વએસા જાતા હૈ—

દેખ જગદીશ હંસ્તા હૈ—કઓલ વફાકા કયું દેતા હૈ.

કીસ નગરીસે હુવા આના—કયા લે આયા કયા લે જાના,

જગ માયામે હુવા દીવાના—દોર કોઈ ન ઠીકાણા હૈ—નર.

મનકી ઉડાસી અધેરા છાઈ—દીલકી કલી ખીલકે મુરઝાઈ,

આશાકે ગીત બનમે સુનાઈ—જો ઘટમે સમાતા હૈ—નર.

ચોંક પરા જબ ગુરને જગાયા—છોડ ચલા “બંદા” જગમાયા,

જગમે દુખ ઉઠાનેવાલા—પરમ સુખકો પાતા હૈ—નર.

HOW to HAVE a CINEMA SMILE

Just start using a half-inch of
Kolynos on a **dry** brush.

Soon you'll see the difference.
Your teeth will sparkle like
a cinema star's.

BRIGHTEN your **SMILE**
with **KOLYNOS**

રાગ મીશ્ર—લાવણી.

(ચલી પવન હરસો)—જવાનીકી રીત.

૬૧. પીયા મીલનકો જા, સત્ય સીંગાર સજ્જ, કાહે દેર કરે રે—
મન મચ્છેલ મીતાદે તું—તન તેજ બઢાદે તું.

કર સંગ સંતકી—કર સંગ સતકી;

સુન સુન, ગુન ગુન, કાહે મન, ભટકન, બનબન;

ખોખરે ઉમરીયાં—પીયા મીલનકો.

હય ઉલતી જગકી ધાર—જાલીમ હય જરદાર,

સાથ કોઈ આચ્છેના—આખાર સખકો હય જનના;

ખોલો દીલકી કલીયાં—પીયા મીલનકો.

જો કરે સો ભરે—જો દરે સો તરે,

ભજલે ભગવાન—ભજલે ભગવાન;

ધણીસે ધ્યાન ધરે—“બંદા” સુખસે ભરે;

કચ્છેસે સમજાચ્છેરે—પીયા મીલનકો.

રાગ મીશ્ર—લાવણી.

(કાહે દેર કરત સજની)—વીઘાપતી.

૬૨. ક્યા સોચ કરે મન તું—ગુંગટકે પટ અખ ખોલ તું—ક્યા સોચ કરે.

નચ્છેના સુલજે દેખે ઉગલે—કબતક સોચેગા અખ તું—ક્યા સોચ.

કીસને કહા તુંજે આનેકો—અપની ખુશીસે આયા તું;

દીયા બચન માલીકકો વહાં—યે ભવકો પાર તરેગા તું—ક્યા સોચ.

ભુલા તું, ભુલા તું, ગાફેલ “બંદા”—ગાફેલ “બંદા” ક્યા ભુલા તું,

ઓ દીનકે રકીખો, પાયેગા સઝા દરગાહે ખુદા તું;

જો દીનમેં પચ્છેદા હુવા હય તું—વો દીનકી ફઝ અદા કર તું;

જખ મનકા મચ્છેલ નીકાલે તું—તખ જગસે રીહાઈ પાચ્છે તું.—

રાગ મલહાર—લાવણી.

(ધીર કર આઈ બહરીયા કારી)—કરોડપતી.

૬૩. ઉમડ ધુમડ ધુમ બરસન લાગે—
 ચલત પુરવાઈ સન ન ન ન ન ન ન,
 બોલે જંગરવા જન ન ન ન ન ન ન—ઉમડ ધુમડ.
 અંતરો.

દાદુર મોર પપીયા બોલે,
 “બંદા” મન ભાયે—બબર લે આયે;
 પીયુકો મીલાયે—ચેહી ધુન લાગે—ઉમડ ધુમડ.

રાગ પહાડી—લાવણી.

(અંધેકા લાડી તુંઈ હય)—ધુપ છાંવ.

૬૪. ચાંહ તેરા કોઈ નહી—કોણુ હય કીસકા સહારા—
 ચાંહપે આંકે રાહ ભુલે તું—કાહેકો તુંજે ઉતારા—ચાંહ તેરા.
 દુન્યાં ફરેખી શીતના હય—તલુપે સારી કુરખાની હય;
 ગોરખપે મુરખત કીસકો હય—રો રો કર મરે ખીચારા—
 ચાંહ તેરા.

ન તો ચે આરામકી જા હય—ન તો અઝેશકા મકાં હય;
 ચે દુનીયા સરાએ ક્ષાની હય—સુન “બંદા” બંજરા—
 ચાંહ તેરા.

રાંગ રૂશ—ત્રીતાલ.

(ન કોઈ પ્રેમકા રોગ લગાય)—પ્રેસીડન્ટ.)

૬૫. ના કોઈ તીરે અજલકો રૂકાય,
પાપી લાખ કરે અંતરાય—ના કોઈ.
અપના અપના કરકે જમાયા, અનરીત પ્રીત રચાય,
સાર્થી અપના કોઈ ન પાયા, આખીર અકેલા જાય—
તીરે અજલકો.

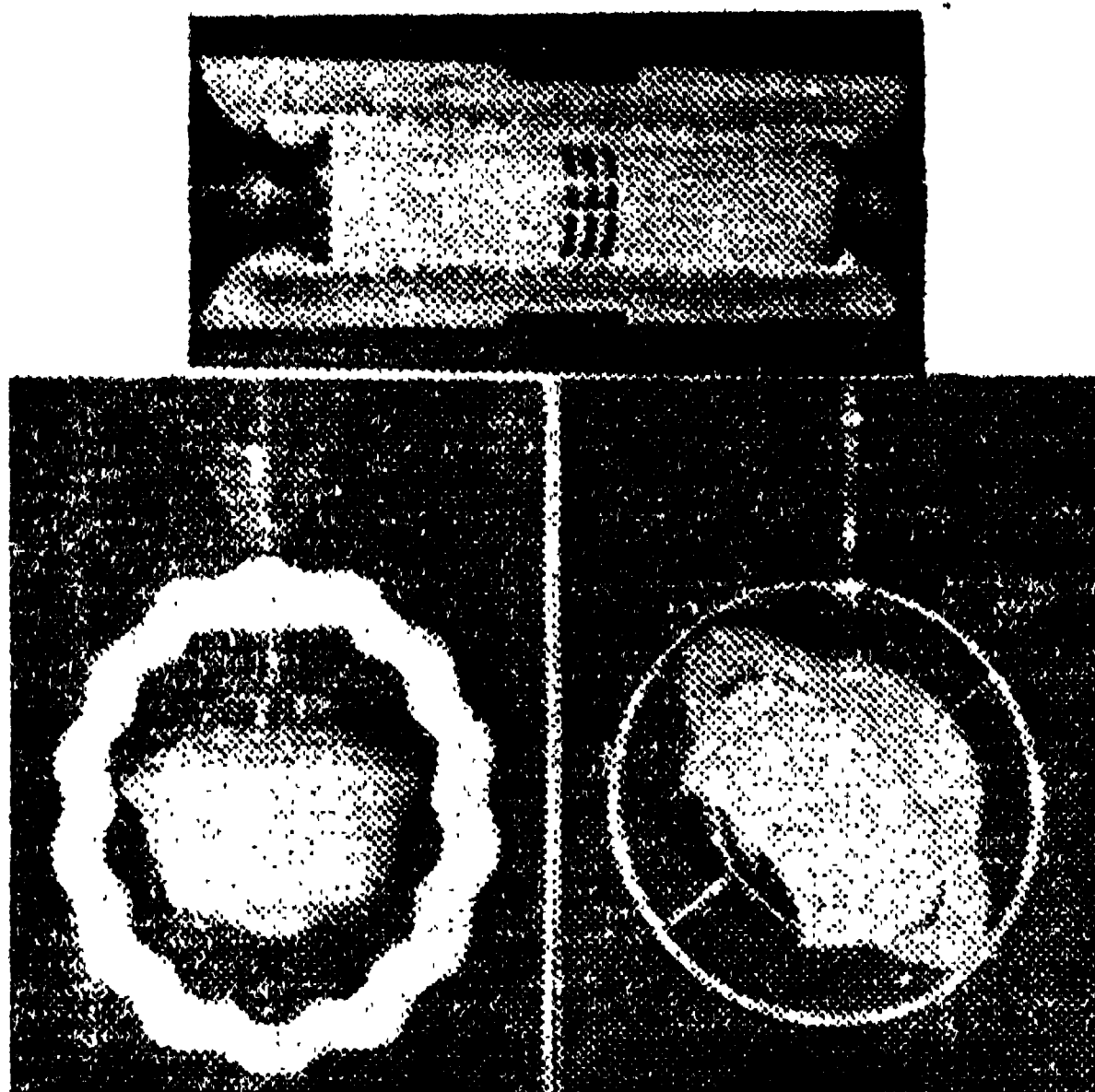
સાધુ પંડીત શેઠ બીખારી, સખ્કી હય લોક પરાય,
ચલે જાયેંગે તો “બંદા” રોયેગા, નહીતો સખકો રૂલાય—
તીરે અજલકો.

રાગ બરવા—લાવણી.

(૨૮ શીવ નામકી માળા)—નર્તકી.

૬૬. જપ રામ નામકી માળા,
ચેહી નામ હય સખસે આલા—જપ રામ નામ.
ગુર જ્ઞાનકી હય સખ લીલા,
મન મંદીરકા દીપ ઉગ્મલા;
દેખ શકા નહી ગુંગટવાલા,
જએસા ગુર વયસા ચેલા;
એક ગુર જગવાલા—જપ રામ નામ.
રામ નામ ગર જો કોઈ લેવે,
રામ અમર પદ ઉસીકો દેવે;
રામ ખીના, કામ કષ્ટું નહી આવે,
રામ બજે વીકાર મીટાવે;
“બંદા” જપે દીનવાલા—જપ રામ નામ.

IN THE SERVICE OF BEAUTY

Modern Lighting Fittings & Objects d'Art

"Decora" now takes a new service in its stride—the manufacture of very artistic Lighting Fittings designed with an eye to beauty *plus* utility. They are absolutely modern creations in a range of tints to match your colour schemes.

Besides, we have elegant vases, Murano glassware, artistic pottery and other cut-glass curiosities to brighten your home. Reasonable prices.

DECORA

A DEPARTMENT OF

RAVAL TILES & MARBLE, LTD.

"Edena," Queen's Road, Bombay

-

'Phone **34310.**

રાગ બહાર—ત્રીતાલ.

(આઝોગી તાજ બહાર)—માયા.

૬૭. ખીલ રહી ચાંદની હય કઝેસી—

આઈ રત બહાર બસંતકી,

પીયુ પુકારે પપીયા કઝેસી—ખીલ રહી.

અંતરો.

ફુલ રહી ફુલવારી જગમકી. ફુંજ ફુંજમે હસી ખુશી;

ગાયે બનયે રીઝાયે રખડો, “બંદા” બાગ બનાઈ કઝેસી

—ખીલ રહી.

રાગ ધનાશ્રી—લાવણી.

(તુમ મન મોહન)—હાર જીત.

૬૮. એક દીન આના—જગ પએછાના.

પ્રીત ચલે જાના વતન—

અંગ. અગમે રંગ હય ન્યારા

કયા માલી કયા ચમન—એક દીન.

કારીગર જે ઘટમે ખીરાજે,

હર હર બનસી હર બાજે;

ગુરૂ ખીના કઝેસે હો રાની,

લાખબી કરો જતન—એક દીન.

જનમ જનમકી ફેરી હય “બંદા”,

ગંદા હય તેરા ચલન—

રાગ ભૈરવી—સાવણી.

(જાવો જાવોરે મેરે સાધુ)—પુરન ભક્ત.

૬૯. બનસી બોલે અબ જાગો પગલે કાહે રાર મચાય—
મોહ માયાકી કાલી ચઢરીયાં કચ્છેસે દાગ મીટાય,
સચ્ચા પ્રેમ જગાડો ઘટમે બોયાથા વો પાય—બનસી બોલે.
પ્રેમ બીના કચ્છે ફુલ ખીલે બાગ બના કુમ્મડ,
મન મૌજેકી ઉલટી ગંગા કચ્છે પાર તરાય—બનસી બોલે.
મનકી નાવ કીધરકો જાયે માઝી ચાલ બદલ,
નર્ક ઘાટ ન જાના “બદે” સ્વર્ગ ઘાટ લગાય—બનસી બોલે.

રાગ ભૈરવી—ગઝલ.

(યે કુચકે વખત કચ્છેસી આવાઝ)—કારવાને હયાત.

૭૦. ખાલીકે હો જહાય તુરે તુરાન,
કરલે મેરી મુશ્કીલ આસાન—
સાયા તેરા માયા તેરી,
રખલે લાજ હોનો જહાન—
જહાંમે જંગ કરના સીતમસે,
હાંમે હાં મત મીલા નીહાન;
ગીર પડેકા સહારા દેના,
રહેગા જગમે નામો નીશાન—
પેસર મત કરના ગુમાન,
સોચકે ખીચો તીર કમાન;
તરપના નહી ગર જાયે જાન,
નખીકા મત તોડો ફરમાન—

સના રખકી કરના મુદ્દામ,
રમઝે હકીકી ખુલ જાયે જાન;
કાયમ રખ “બંદા” ધર્માન,
રીઝાકે રખ પાયે નુરાન—

રાગ ભૈરવી—ત્રીતાલ.

૭૧. હમ જાતે હમારે ધરકો—લો સલામ અલેકુમ,
ગર જીતે રહેજે તો એક રોઝ શીર મીલ જાયેજે,
મગર અખતો સલામ સલામ—લો સલામ અલેકુમ.
પહેલી સલામ અલ્લાહકો કરતે,
દુસરી સલામ પયમખરકો,
ત્રીસરી સલામ ઉસ્તાદકો કરતે,
ચોથી સલામ હય આલમકો—હમ જાતે હમારે.

ખુદા હાફેઝ.

આ ચાપટી મીં દીનશાહ શાપુરજી મસાની બી. એ. એ મુંબઈના
કાટમાં નંબર ૧૮, એક સ્ક્રોટ કોસ લેન ખાતે થી “ ક્રેશા-ગદ ”
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપી છે, અને મીં જંગીર બાન
પેશાનન સરકારી, વેસાવા ચાર અંગણા અદેરી
મધેથી પ્રગટ થાવી છે.

FOR DECORATIONS OF ALL SORT
FOR WEDDINGS, PARTIES, ETC.,
AND HIRE OF FURNITURE.

CROCKERY. CUTLERY.

PLEASE CONSULT

Framroz Hormusji Pavri & Sons.

PAVRI HOUSE,

GUNBOW STREE

Phone No 20039.

” ” { **35811.**
28651.

